

Важливо й те, що фахівці, які беруть участь в тренінгу, виробляють навички командної роботи. По суті, в ході тренінгу відбувається командоутворення.

Також є доцільним проведення короткострокових програм навчання, підвищення кваліфікації із залученням фахівців із зовні. До подібних форм навчання слід віднести семінари, конференції та тренінги, які тривають від одного дня до трьох місяців. Організація даного навчання включає в себе наступні етапи:

1. Аналізу потреби підприємства і заявки керівників підрозділів, після чого складає план навчання.

2. Дослідження ринку освітніх послуг, за результатами якого визначається провайдер освітніх послуг.

3. Укладання договору з провайдером на навчання співробітників в терміни, прописані в складеному плані.

4. Відбір працівників, які повинні пройти навчання.

5. Формування заявок на організацію лекції / семінару.

6. Тестування для перевірки знань і навичок.

7. Опитування учасників освітньої програми щодо якості послуг.

8. Короткострокове навчання – не тільки в робочі дні, а й у вихідні. Робочий час на навчання – оплачується в повній мірі.

9. Повідомлення для зацікавлених осіб, які не були присутні на навчанні, з пройденої теми.

10. Якщо запланований внутрішній семінар, то вся організація здійснюється силами фахівців відділу по роботі з персоналом.

11. Копії з матеріалів, виданих для навчання на тренінгах та семінарах, віддати відділу по роботі з персоналом.

12. Укладання договору, що передбачає період, який працівник зобов'язаний пропрацювати після закінчення навчання, а також суму компенсації, якщо він звільниться протягом встановленого періоду.

ЗБЕРЕЖЕННЯ АРХІТЕКТУРНИХ ПАМ'ЯТНИКІВ ТА ЦЕНТРІВ МІСТ УКРАЇНИ

Павицька М.П.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

Культурна спадщина України складається з широкого спектру містобудівних та архітектурних пам'яток об'єктів. Актуальні проблеми їхнього збереження, реставрації та розвитку зумовлюють необхідність розробки таких науково-обґрунтованих програм, які сприятимуть розширенню та деталізації пам'ятко-охоронного законодавства в напрямку збереження культурної спадщини; вдосконаленню стан-

дартів науково-проектної документації; вирішенню соціальних проблем, збільшенню рівня інвестицій та економічного розвитку історичного міста.

Проблеми, які існують у пам'ятнико-охоронній діяльності: фінансування; неякісний контроль за виконанням чинних законів та правових актів з боку пам'яткоохоронних органів; формування реєстрів культурної спадщини; розробка науково-методичних засад формування цифрового ресурсу пам'яток культури, технологія формування цифрових каталогів; створення відповідних умов для розвитку культури, сприяння відродженню традиційної народної творчості, художніх промислів та ремесел, культурних традицій національних меншин; брак системності та координації у діяльності органів державної влади зі збереження історико-культурної спадщини; відсутність довіри та співпраці між органами державної влади та недержавними організаціями; органи державної влади не проводять регулярні консультації з мешканцями щодо проблем, потреб і побажань у сфері збереження культурної спадщини; відсутність підтримки місцевою владою приватних ініціатив у сфері збереження та розвитку культурної спадщини.

Був проведений аналіз діяльності пам'ятко-охоронних установ України. в результаті аналізу слід зазначити такі ключові проблеми:

- неналежний контроль за виконанням чинних законів;
- низький рівень обізнаності та правової компетентності фахівців у сфері охорони культурної спадщини;
- неналежний рівень співпраці державних установ і громадських організацій.

Також був проведений аналіз регіональних програм збереження культурної спадщини. В результаті аналізу слід зазначити такі ключові проблеми:

- недовіру громадських організацій до органів державного управління;
- відсутність системності та координації дій у сфері збереження культурної спадщини;
- відсутність логічних зв'язків між споживачем культурної спадщини – громадою – фахівцями у сфері збереження культурної спадщини – органами державного управління;
- підтримка владних структур приватних ініціатив та генерування соціальної активності.

Діяльність у сфері збереження культурної спадщини повинна ґрунтуватися на якісній комунікації між представниками різних професій. Кооперація фахівців різних галузей та органів місцевої влади

повинна бути підтримана громадою, громадськими організаціями та активістами.

Процес формування ставлення місцевої громади до проблем збереження культурної спадщини варто скеровувати в такі напрямки: розвивати та популяризувати знання про особливості спадщини конкретного історичного міста, розробити програму збереження історичного ландшафту та правил регулювання забудови, консультувати мешканців щодо методів та способів збереження спадщини. Місцеві органи влади повинні переконати місцеву громаду, що культурна спадщина міста має велике значення для його розвитку. До збереження культурної спадщини необхідно залучати такі інституції, які будуть незалежні від державних фінансових джерел. На культурну політику повинні впливати науковці та громадські організації, і їхня думка повинна мати не просто дорадчий, а вирішальний голос у питанні збереження культурної спадщини. Окрім того, ці незалежні науковці та громадські організації повинні мати визнання місцевої громади, для якої збереження культурної спадщини є пріоритетом.

Важливим чинником культурного розвитку будуть освітні програми, що залучать до цієї сфери діяльності небайдужих та ініціативних людей, заохотять їх до проведення фестивалів, волонтерських таборів, семінарів, конференцій, освітньотуристичних заходів, днів міста, відзначення важливих історичних дат, пов'язаних з історією міста, регіону та країни.

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ НА ХАРКІВЩИНІ

Левченко В.С.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

Внутрішній туризм в Харківській області має величезний потенціал для розвитку.

На Харківщині на «сільський туризм» будуть давати кредити. Про це йдеться в програмі «Концепції розвитку туризму в Харківській області до 2020 року», яку прийняли депутати обласної ради на сесії. Сільський туризм в Харківській області розглядається, як найбільш перспективний напрямок розвитку сільських територій.

Сільський туризм вирішує як мінімум два важливі завдання. В першу чергу це стосується створення нових робочих місць. Крім того, можна говорити про розвиток історико-культурних традицій та етнографічних особливостей нашого краю, відродження народного промислу, дбайливе ставлення до природи. Ще одним важливим моментом є вирішення проблеми організації здорового, повноцінного, різноманіт-